

СВОБОДА

LIBERTY

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РУСКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ И ОРГАНЪ „РУСКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА“.

РѢКЪ V.

Мт. Кармель, Па. Четвергъ 30-го Вересня 1897.

Число 40.

Календарь.

Нересенъ.	30	Ч.	Евменія еп.
	1	Н.	Трофима. Саватія
	2	С.	Всватія. Татяны. Агаф.
	3	Н.	16. По Сопл. Кондрата
	4	П.	Аки мут. Юли
	5	В.	Зачаю еп. Іоана Крест.
	6	С.	Текля вичу.

Змѣстъ.

Митингъ угорскихъ народностей въ Нью-Йорку — Перлы руской мовы въ „А. Р. Вѣстникъ“. — Вѣсти зъ Америки. — Вѣсти зъ Канады. — По работѣ. — По вѣсти. — Вѣсти работничіи. — Вечерина. — Де-що цікаво. — Сміхъ и правда. — Заплатили за „Свободу“. — Фейлстонъ: Тимко Гаврилюкъ. — Мій переходъ на православіе. — Оголошенія.

УВАГА.

Хотячи приступити до „Свободы“ най посылають вступне в мѣсячно до касіера.

Mr. George Chylak
OLYMPIAN, PA.

И увѣдомлять секретара по адресу.

Rev. John Ardan

225 Warren st.
JERSEY CITY, N. J.

Митингъ угорскихъ народностей въ Нью-Йорку.

Злодѣйство шерифа зъ Luzerne Co., що поповнивъ вразъ зъ своимъ товаришамъ нечувану збродню надъ зовѣмъ невиннымъ майнеромъ, найшло водголосье такоуж у метрополіи Америки, мѣстѣ Нью-Йорку. Именно колпийн горожане угорскон державы, замечкалі теперъ въ новожитномъ Вавилонѣ, постановили въ першій разъ зойтись до купы безъ взгляду на народность, вѣру або погляды політичній запротестовати противъ сего злочину и обдумати средства въ чѣли несенія матеріально помочи родинамъ раненыхъ и убитыхъ. Зъ разушло все гарно. Сполученыи комитетъ зложеный зъ делегатѣвъ всихъ націй, партій и ихъ водтѣнковъ

склпавъ mass meeting до Progress hall на 28-30 Ave. A. Народа зойшлое множество, але сейчасъ было видно, що не все right, та що на щось заносить ся...

По звычайныхъ вступныхъ бесѣдахъ председателя комитету и предс. збору мали вступити бесѣды, а то по английски, мадарски, словенски и руски. Три першій зъ нихъ дѣйсно зѣстали выголошеніи менше, або больше удачно, особливо бесѣда словенска п. Mars'alla зробила велике врежѣне — до выголошенія однакъ рускон бесѣды не дойшло зады крику який повставъ нагло на сали зъ появленіемъ ся на естрадѣ п. П. Жатковича ред. „Амер. Р. Вѣстника“.

Кричали правда и перше, особливо коли по водчитаву резолюцій въ английской бесѣдѣ, председатель же дозволить голосу E.O. Gottlieb-fo-ви социалистичному агитатору, который хотѣвъ водчитувати резолюцій въ мовѣ словенской, але то все было нѣчимъ въ порівнанню до крику, який теперъ знявъ ся. Чиста раса мадарска такъ социалисты якъ и неосоциалисты не хотѣла допустити до того, чтобы была бесѣда и въ рускомъ языкѣ. Социалисты кромѣ того доматились конечно слова и позволенія водчитати свои резолюції. А коли мимо 10 минутного намагання, председатель не змогъ успокоити збраныхъ, опустили сали, а за нимъ и все другіи комитетовы. Теперъ высочайше на платформу А. Abet (давнѣйше Samuel Spitz) редакторъ мадарской социалистичной газеты „Nepiszava“ и водчитавъ свои резолюції на чѣмъ зѣбране закончилось.

Такъ отже головна цѣль meeting-у т. е. завязане комитету и зѣбранѣ центовъ въ корысть рединъ по раненыхъ и убитыхъ — не здѣйснились, а то завдяки мадарскимъ социалистамъ, доктринерамъ, не побужившимъ ся ще повѣнѣзму національного и таки чистымъ, расовымъ повинѣстамъ мадарскимъ.

Перлы руской мовы въ „Амер. Рус. Вѣстникъ“.

(Число 35. — 16. (4.) Сентября 1897.)

Ст. Хлоповъ скажитъ ся въ „Свободѣ“, що потивъ ся п троха не одурѣвъ, якъ прочитавъ чп пробовавъ прочитати „Амер. Р. Вѣстникъ“. Но що скаже теперъ Хлоповъ, сли возьме новѣйше число „Вѣстника“, а скоче прочитати статью: „Неслыханное кровопролитіе (убійства) невинныхъ людей совершеное людьми закона въ Латимеръ, Па.“ — Якою то мовою писане? А слушайте уважно!

„Въ исторіи американской мало найти примѣра тому, чтобы своеволие чиновника такъ далеко пошло, что наявни всякаго бранча подозрѣльныхъ, бездушныхъ людей (люде безъ души!) вооружить ихъ выдѣть ними на противъ марчующихъ работниковъ и велеть имъ стрѣляти на невинный народъ“, або: „по работникамъ уже немогла стерпѣти тѣмъ всякаго рода здырствамъ и укращеніямъ якія „упряжнѣла“ бездушные властители углевыхъ копаньт“.

„10-го сентября пополудни страйкеры сгромадились чтобы „однимъ марчомъ“ здѣлати демонстрацію... а то подъ прапоромъ (штандаромъ) американскимъ“.

Но все попередне перо-выснѣе „поэтически-элегично“ описане нещастія: „Беззащитные страйкеры такъ падали якъ барапы подъ „ножами“ мясаровъ“.

Дальше: „Въ томъ мгновѣніи роздался огромный (!?) гукъ выстрѣловъ, а за тѣмъ „іойки“ плачь и смертельное „харченіе“ раненыхъ наполнило воздухъ... Страшныи сцены слѣдовали теперъ. Послѣдняя „харченія“ умершихъ „іойки“ и крики тяжко раненыхъ, бѣгство толпы, испуганіе притомныхъ... все то представляло неописанно страшное зрѣлище“.

А отъ якъ „Амер. Рус. Вѣстникъ“ описуе „сіе страшное зрѣлище“ коло Газельтону — и то мае бути по руски! Если бы люде о той безаконности, що при Hazleton-ѣ скоила ся только зъ „А. Р. Вѣстника“ дознали ся, то та трагедія перестане бути трагедією, а перемѣнитъ ся въ комедію!!! — Sheriff Martin, если его передъ Granjurgу поставятъ, потребуе лишь 35. число „А. Р. Вѣстника“ jurgу мап-амъ до рукъ дати, а они черезъ ½ години выскажутъ: „not guilty“, головно, если о послѣднихъ „харченіяхъ“ о „іойкахъ“ о „бездушныхъ“ всякого „бранча“ людахъ будутъ читати.

Боже мой! не лучше было бы редактору „Амер. Р. Вѣстника“ шуфлю до рукъ взяти, а не перо — то бодай бы честно зарабатывъ, а не поганивъ бы такъ руской мовы.

ВѢСТИ ЗЪ АМЕРИКИ.

Mayfield, Pa., 22. сентября 1897.
Валь. — Потопчоніе въ майнахъ. — Похороны. — Пови сітizenи.

Дня 18. сентября водбувъ ся балъ Братства св. Кирила и Методіи въ гали Теодора Вахны, подчасъ которого приступило до Братства 38 членовъ, бо Братство принимало новыхъ членовъ безъ вступного. Видко, що Русины познали важность въ корысть, яку приносятъ Братство членамъ, бо що разъ то больше вступаютъ до Братства. Цѣла забава водбулась дуже красно п одного прикрого слова не сказавъ оденъ другому.

Чорна хмара зависла надъ Майфильдомъ, бо выпадки поточени у насъ на денномъ порядку. Нема майже такого тыжня, щобъ хтось не зѣставъ у майнахъ по-калѣченый. Еще одинъ къ шпитали лежать не вылѣченый, а ту зновъ новый выпадокъ. Дня 20. сентября зѣставъ дуже небезпечно по-калѣченый въ копаньніи Eric членъ Братства св. Іоана Крестителя Іоанъ Дзвончикъ. Подчасъ работы о-борвала ся зъ горы велика брыла грубости 7 цалѣвъ и привалила его и майнеранѣмци. Дзвончикъ зѣставъ по-калѣченый на цѣломъ тѣлѣ, однакъ нѣчого нема по-ломано. Его майнеръ мае поломаный обѣ ноги такъ, що мусѣтъ обѣ водрѣзати. Не-щастного брата водвезено до шпиталиу въ Carbonadale, Pa. Есть падѣя, що по до-вольній курації прійде до здо-ровья.

Ангель смерти загостивъ до Майфильдъ, та забравъ колькоро дѣтей. Мѣжь ин-шими малыми дѣтьми за-бравъ 12-лѣтнего Івана Борысь, который водѣ двоухъ лѣтъ робивъ, чтобы помочи

своему старому батькови вы-живити своихъ молодшихъ чотырохъ братѣвъ.

Запорадою Алексія Шляп-ты и Теодора Вахны выбра-ло собѣ больше якъ 50 на-шихъ рускихъ хлопцѣвъ американскій паперы. Те-перь можемо сказати, що въ Майфильдѣ есть наибольшее Русинѣвъ, котрі мають обывательскій паперы.

Рѣбота, тутъ иде досыть добре. Робить каждый день, лишь зады браку каръ ча-сами вырабляе по нѣмъ дня або и менше.

Майфильдчанпнѣ.

ВѢСТИ ЗЪ КАНАДЫ.

Winnipeg, 18. вересня.

Зъ Пенсильвеніи чимъ разъ больше нашихъ людей сюда приходять. Дня 7. с. м. прі-ѣхали слѣдующіи: Михаилъ Фекула и родина Івана Та-папа зъ Mt. Carmel, Pa. Амросъ Бораничъ и Ваньо Келчава зъ Mayfield, Pa.

Два тыжнѣ тому бувъ въ Winnipeg правосл. священ-никъ о. Малиревскій, который разомъ зъ Нелѣдовымъ хо-дивъ по хатахъ и намовлявъ нашихъ людей, чтобы заби-рала ся на фармы до Спол. Державъ. Красна мисія, нема що говорити. Бѣдный чо-ловѣкъ гриволѣкъ ся до Канады, пріѣхавъ еще коль-ка центовъ своен кровавицѣ тай заразъ мусѣтъ обнати его рѣжніи агенты, щобъ выаковати ти центы въ глу-боку кишеню капиталистовъ. Въ Спол. Державахъ земля нынѣ вже дорога, а якъ суть вольній землѣ, то дуже мало и не способій подѣ управу землѣ.

Зъ колоніи Stuartburn по-выходили все люде на за-робки, на живна. Заробки подчасъ жнивъ ту добріи. Бѣдный чововѣкъ може за-

робити собѣ на житѣ на-зиму. Наші люде въ загалѣ народъ дуже працьовитый, а авегрійскій конзуль зъ Montreal не могъ начудова-ти ся, якъ могли люде въ такъ короткомъ часѣ такіи кольосальніи поступы поро-бити. За якихъ два три роки побачать другіи народности, якъ нашихъ люде вымѣють газ-добати. Конзуль зпидѣвъ нашу колонію въ Yorkton, а теперъ находятъ ся въ Edmonton. — Довѣдую ся, що на веснѣ с. р. выѣхало 35 особъ зъ Боршѣвского повѣту до Honolulu, яко контракторвой робѣтннки, до фабрики якогось Гальперда. Звабивъ ихъ тамтудя поцп-тый Мисслеръ зъ Бременъ. Куда той чововѣкъ нашихъ людей вже не позасылавъ? Хйба на мѣсяць вѣ, бо там-туды еще кораблѣ не хо-дять.

Пишуть зъ Оттавы, що зъ весною мае прійти ве-лика сила Айринѣвъ до Канады. Дай Боже здоровле! А то Канада буде мала по-тѣху.

Дня 12. с. м. поблагосло-виль о. Н. Дмитровъ першу руску каплицю въ Lake Dauphin на секціи 18, T. 27, R. 20 N. W. ¼. На той коловніи паходять ся такожъ Русины латинского обряда. Якося дознали ся Полаки зъ Нью-Йорку про нихъ и заслали помѣжъ нихъ во-дозву зъ просьбою о склад-ку на ренарацію косяцѣла въ Нью-Йорку. Трафивъ якъ коломъ въ плѣтъ. Народъ бѣдный немае самъ по фети, а ту паны ажъ зъ Нью-Йорку вытягають руку по жѣбра-нинѣ.

Зновъ вченили ся Англи-ки нашего бѣдного хлопа, якъ слѣный плѣта. Посва-рили ся паны, водправили

(Продолжена на другой сторонѣ.)

ТЫМКО ГАВРИЛЮКЪ.

ОПОВѢДАНЕ ЗЪ ЕМИГРАЦІЙНОГО ЖИТЯ.

— НАПИСАВЪ —

Несторъ Дмитровъ.

(Дальше.)

Пашъ староста лихій сен динны, якъ панска собака, сидѣвъ въ глубокомъ фотели и стогнавъ зѣ злости. Схопивъ ся на ровній ногѣ, якъ по-бачивъ жидка, влѣпивъ ему колька пуханцѣвъ и клепучи всехъ и вся, вхопивъ перо и впи-стилъ свой замашистый подивъ, не забуваючи додати на передѣ: Hrabia. Жидокъ вхопивъ насъ, всунувъ до кишенѣ и выбѣгъ на двѣрь. Тимко ждавъ нетерпеливо.

— А що, е?

— Е....

— Де-жъ вѣнъ?

— А ту — показавъ жидокъ на кшпешю.

Зайшли до Майорка. Тимко вынявъ десятку тай дае жидкови.

— Та бо видпте — каже жидокъ — я му-сѣвъ ще 3 зр. дати пану секретареву, щобъ вамъ сына выписавъ зъ войска; вѣнъ має вже 17 лѣтъ, то такъ въ насъ не иде.

— А набли-бyste ся хоробы тяжкои! На, на, нехристе вдави ся моею працею! — шпурнувъ Тимко грошми жидови въ очи.

Перестрашенный, безпейсый жидскъ, вхопивъ грошѣ, кинувъ на стѣлу насъ и втѣкъ зъ хаты.

Тимко заплативъ за пиво, завпнувъ въ хустку „панери“, всунувъ за пасуху и червоный водѣ пива и злости выйшовъ на улицу. На улицѣ нѣчого не видѣвъ, втѣкавъ якъ шаленный зъ мѣста, выйшовъ на поле, впавъ на зелену траву и тяжко воддыхавъ. На другій день паковали въ хатѣ Тимка манатки, щобъ зладити ся якъ найкорше въ дорогу до Канады.

V.

Тимко въ дорожѣ до Канады.

Спаковавъ Тимко все потрібный и непотрѣб-ный манатки, зложивъ въ велику скриню, ще ма-мпу, замкнувъ на колодку водѣ коморы и вы-сунувъ скринню до сѣней. Тяжка була скри-ниско. Само желѣзне окуте важило до 50 фунтовъ. Въ мѣшки склавъ Тимко рѣшту манатковъ, на-вѣтъ сокиры и лопаты позабирать. Правда, про-фессоръ зѣ Львова радивъ якъ найменше забирати манатковъ, бо перевозъ солоно коштуе, але Тимко не дурный продавати въ селѣ за пов-дармо свою працю.

Найнявъ Тимко Службу, выповѣдала ся цѣла родина, зойшло ся по Сл. Божой повно людеи до Тимка на прощане и попиваютъ собѣ зъ тиха горѣлочку, якъ бы на похоронахъ.

— Якъ вже тамъ зайдете куме — каже кумъ Василь — то таки заразъ напишѣтъ правду, якъ тамъ есть, геть все докладно намъ напишѣтъ, то и мы бы поѣхали за вами.

— А вы кумо Параско — каже кума Евдо-ха до Тимковон жѣнки — таки на насъ не за-бувайте, може тамъ вамъ и добре буде, хто то може знати, де кому Богъ судивъ. Чосовѣкъ знае де вродивъ ся, але де вмере не знае.

Такъ балакали собѣ добріи кумы до позного вечера. Выдѣлили чвертовку пива и добрыхъ колька літровъ спухи, тай поросходили ся. Параска пороздавала на памятку то горнятку, то мыску, то се, то те, зѣ дробнѣйшого, щобъ кумы памятали, що кума Параска була добра. Послѣдну нѣчь переночувала родина Тимкова нѣбы въ своей хатѣ. На другій день рано все позывали ся, повкладали пакунки на водѣ кума Василя, попримѣщивались на водѣ, змовили тихо молитву п рушили зъ подвѣря. Людей зѣбрало ся повне подвѣре, якъ на похоронъ посходили ся кривній, сусѣды и знакоміи. Заплакала Параска зъ дѣтьми цѣлующись зъ сестрами, кумами и сусѣдами. Тимко захмуреный дививъ ся зъ подѣ-лоба на свое село. Не могъ здержати ся водѣ слѣзъ, переѣздаючи коло церкви. Жѣнка и дѣти голосно заплакали. Уже и минули цминтаръ, минули пасовиско громадске, покинули родніи нвы разъ на все. Переѣхали коло двора, для которого тяжко напрацювались, переѣхали сусѣд-не село, водтакъ друге, третье село и съ полудня стали на двѣрці въ мѣсточку Ч. На двѣрці, якъ на ярмарку. Фѣръ повно, людей и жидѣвъ сот-ками тлумитъ ся. Одніи зносятъ пакунки зъ во-зѣвъ, другіи зѣймають дѣти. Жаңдармы крутятъ ся помѣжъ людьми, оденъ якийсь старшій жаң-дармъ стоить зъ наѣженнымъ багнетомъ коло бі-летовон касы и переглядае папшпорты. Жидки шепчуть собѣ щось на ухѣ, инваріотять зъ жаң-дармами. Народъ християнскій выбирае ся до Канады, а жидки зъ жаңдармами пильнують шкѣ-ры хлопков, щобъ цѣлу не попукану, довели онп до Канады. Зыявъ ся п Абрамко и выдеръ-водѣ Тимка еще пятаку, хотъ ему зовѣмъ не

належала ся. Жидъ настраививъ бѣдного хлопа, що буде телеграфоты до Львова, до полиціи, тай хлопско зѣ страху, щобъ немавъ який бѣды, кинувъ жидови въ очи пятаку. Купивъ Тимко білеты только до Кракова, бо дальше не хотѣвъ дати, повсѣдали люде въ вагоны, потягъ за-свиствавъ, кондукторъ крикнувъ: gotów — fertig и помчавъ потягъ до Львова. Гамѣрно и душно въ вагонѣ. Дѣти плачуть, жѣнки пораютъ ся коло дѣтей, а чововѣки позакуровали люльки и переговорюють ся, якъ то буде и що то буде. Зухвалый кондукторъ птовхае лѣктами жѣнки, дѣравить білеты, а потягъ женѣ, не пытае. Чрезъ вѣкна видно села, мѣсточка, поля, лѣсы. Все те мигае передъ очима, зникае, щобъ водтакъ вже нѣколи емигрантамъ не показати ся. Прі-ѣхали позно въ ноци до Львова. Невмы-дѣти плачуть фети, жѣнки кинулись на дворецъ за водою, чововѣки пустились пукати жѣнокъ. а служба колѣва кричить на цѣле горю и бѣ-гае, щобъ де потягъ не розѣхавъ небачныхъ селянъ. Комісаръ полиційный зъ колькома полі-ціантами, велѣвъ всемъ емигрантамъ высѣсти зъ вагонѣвъ, поуставлявъ ихъ въ оденъ довгій рядъ и почавъ ся переглядъ папшпортовъ и грошей. Крикъ, плачь — завернули одну родину и двоухъ парубчакѣвъ, котрі мали ставити ся до войска. Повсаджовали прочихъ до вагонѣвъ, кондукторъ затрѣснувъ сильно дверми, потягъ рушивъ, а бѣдніи жертвы стояли на перонѣ и глядѣли, якъ зникавъ потягъ зъ тими, котрыхъ они вже боль-ше не побачать. Въ Городку пріѣшло ся ще больше емигрантовъ, а въ Перемышлѣ мусѣли дочѣпляти оденъ вагонъ больше, бо всело колька-найцять родинъ зъ Ярославского повѣта. Такъ

„SVOBODA“ (LIBERTY.) Weekly Paper.

The only Russian political Newspaper published in this Country; circulating in all parts of the United States and Canada, wherever the Russian language is spoken.

Published every Thursday at Mt. CARMEL, PA. by the „SVOBODA“ Publishing Co.

ADVERTISING RATES: One inch per annum...\$ 20.00 „ „ Six months 12.00 „ „ three „ 7.00

All communications should be addressed to:

„Svoboda“

Mt. CARMEL, PA.
P. O. Box 13.

Предплата річна2.00
До старого краю..... 3.00

Всѣ дописи и гроші про-
симо высылати під адресу:

То „SVOBODA“
P. O. Box 13. — Mt. CARMEL, PA.

НАША ГАЗЕТА Выходитъ по
тѣмъ днямъ въ четвергъ.

Entered the post office at
Mt. Carmel, Pa. as second
class mail matter.

Купите книжки!

Въ редакціи „Свободы“
можно достати слѣду-
ющіи книжки:

Канадська Русь
Написавъ Н. Дмитровъ
цѣна 10 цт.

Якъ чортъ заслуживъ
кусника хлѣба.
цѣна 10 цт.

Образки зъ Америки.
Написавъ Вуэко.
цѣна 10 цт.

Народный рухъ Ав-
стро-Угорскихъ Ру-
синовъ Ч. І.
Написавъ М. Павлицъ.
цѣна 15 цт.

ЧИТАЙТЕ „СВОБОДУ“.

(Продолженіе зъ стороны шершакъ)

одного урядника зъ иммі-
граційного офісу, а теперь
той панокъ сыпле громи
на міністра Сіфтона. За що?
Ну, за те, що вонъ спріє
имміграція нашихъ людей
до Канады.

Чванять ся Англича сво-
бодою, а се неправда, бо
де неузнають люде правъ
всѣхъ людей, тамъ свободы
нема.

Корреспондентъ „Свободы“.

ПО РОБОТѢ.

Вечѣрна балаканка старого майнера.

III.

Нятнайцять лѣтъ якъ я
вже въ той нѣбѣ свободной
крапнѣ, а здає ся мовъ вчо-
ра приѣхавъ. Вѣжитъ часъ
мовъ быстра вода по рѣцѣ,
а все чмъ разъ ближе до
смерти. Страхъ яко то жите
наше коротке—просто пѣна!
Анѣ не стаминь ся, а вже
сивый волосъ припаде го-
лову, хребетъ що разъ то
больше выгинає ся въ ка-
блуку, а руки и ноги зачи-
нають дряхлѣти за службу
— все просить ся на вод-
починку. А водпочинку бы
ся хотѣ коли — коли-жъ бо
намъ робѣтникамъ вже зъ
роду написано, щобъ пра-
цювати, а перестанешъ —
зъ нѣвѣдки тобѣ помочи,
хотѣ за жебранимъ хлѣбомъ
вытгай руку. Гай — гай,
коли то въ наше бѣдне ро-
бѣтничѣ вѣконце засвѣтитъ
краснѣйшій лучъ долѣ? — Та
колись оно мусить настати,
бо-жъ насъ такихъ чортыхъ
якъ я тѣмъ тѣмъ! Та я
собѣ такъ мѣрку своимъ
простымъ розумомъ, що
будь у насъ больше олю
въ головахъ, то мы-бъ не
тос, що нынѣ, мы заспѣва-
ли-бъ иншою, а такъ вмѣсто
злукъ и братерства — чорна
спрацьована рука подѣме
ся и впаде на чорне збѣдже-
не лице свого товарища и
братъ одной долѣ стає дру-
гому вѣкомъ! А хто зъ того
радѣ? Нашъ противникъ!
А хто вѣнъ? Той, хто цѣ-
ною нашего поту и крови,
хочє зажити выгѣднымъ, без-
журнымъ житємъ!

Мы сила брать робѣтники,
лишь она спить у насъ и мы
самы про не не знаємо. Мы
стаємо вже упиромъ, постра-
хомъ для неробѣвъ! на насъ
дивлять ся скося и хотѣ
насъ берутъ до работы, бо
имъ насъ треба и дають

намъ за ту роботу кусникъ
гѣркого хлѣба, та мы чуємо,
що мѣжъ нами пропасть.
Мѣжъ выскучивачами а ро-
бѣтниками пропасть, та за
те мы чорно-рабочій зачи-
наємо додумувати ся, що
мы брать и що побѣда лишь
у просвѣтъ и въ единости
нашѣй. Чмъ довша буде
мѣжъ нами ворожнѣ, тымъ
довши нашъ злиднѣ.

Гуртуйтесь братья! Я якъ
щирый Русинъ хочу, щобъ
спершу рускѣ робѣтники
лучили ся въ клубы, а тѣ
уже пай зъ другими народ-
ностями лучать ся въ ве-
ликі клубы. Попробуйте,
а менѣ выдає ся, що коли
се стане ся, то зъ того вый-
де крѣпкій Самсонъ, за ко-
трымъ наша побѣда. —
Только менѣ трохи лачно
за нашихъ русскихъ робѣт-
никовъ, чи безъ привнуки,
безъ веказѣвки схотѣть лу-
чить ся? Ехъ... оно бы може
и такъ, якъ бы мы въ краю
дечого путного набрали ся,
а то нѣ! Одну темноту та
нужду приволѣли мы за
собою и ажъ ту капочку зъ
того болота обдрапали ся и
то най не буде нѣкому во-
гнѣвъ, таки самы гарбали
зъ себе то краєве болото...
— А нашъ проводирѣ де?
Де-жъ они подѣли ся? —
Адже-жъ и они кость зъ
кости нашихъ и они нѣбѣ до
той самоп рускон родины
мають зачислѣти ся, адже-жъ
и она за грошѣ и працю
робѣтниковъ лѣднесенъ до
просвѣтъ, щобъ выйшовши
въ люде нести високо свѣ-
тло правды и науки передъ
нами и нашимъ очамъ, за-
пошенимъ фабричнымъ
порохомъ, привѣчувати, вка-
зуючи намъ дорогу, куды и
якъ йти.

Ехъ, болитъ мене старого
серце, коли про те згадаю...
Е мѣжъ нашими рускими
проводирами колькохъ, що
дали бы душу свою за нашу
долю, та що-жъ они? — се
капля въ море. А якъ бы
ихъ оттакихъ щирыхъ лю-
дей для насъ робѣтниковъ
больше, то щобъ тодѣ? Чи
мы-бъ не заворушили ся?
О, ще й якъ! А може такихъ
нема, то що-жъ и нарѣкати?
Кобы то такъ, то нѣчо-бъ
згадувати, а коли-жъ ихъ е
досить! Мы-жъ ихъ тыхъ
проводирѣвъ самы годумо
и держимо ихъ на те, щобъ
они вели насъ на путь
правды, коли-жъ бо они лишь
проводирами для себе са-

мыхъ. Оглухли на нашу
щербату долю... Имъ бай-
ду про насъ, лишь бы
ихъ кипенія и ихъ хавка
була повна, а проче, що
дѣе ся вокругъ нихъ, най
всѣ чорты возьмутъ!... —
Серце заходить жовчу, а
языкъ водмовляє послуху,
коли хочє ся про те бесѣ-
дувати, та коли-жъ бо не
можно промовчати такоп
важноп справы. Докп-жъ оно
буде такъ паскудити ся?
Адже-жъ вже досытъ топ
паморокп въ якѣй мы досп
жили.

Мы Русины, мы самы ро-
бучі люде, намъ нема такъ
дуже коли роздумувати надъ
способомъ нашѣй лучности,
бо мы горюємо въ потѣ чола
на себе и на другихъ, та
за те у насъ нашѣй священ-
ники, котрымъ мы платимо
не лишь за „Господи поми-
луй“, але и за те, щобъ они
не йдучи до тяжкой працѣ,
могли роздумати и показати
намъ, якъ намъ жити? То
ихъ святыи обовязокъ! А
показують? Мало! На паль-
цахъ бы ихъ почислѣти мож-
на, а прочі... най не згаду-
ю. У прочіхъ лишь одно на
гадѣ, якъ-жъ бы то ужати
штучокъ, щобъ зъ робѣтни-
ка выдусити больше дохо-
довъ. И такъ проворный штуч-
ки удають ся — народъ водъ
устъ своимъ дѣтныи водни-
має, а несе неразъ послѣд-
ный центъ, той центъ изъ-за
котрого неразъ заглядѣла
смерть въ очи. Я не завпи-
дую нѣкому тыхъ центѣвъ,
а вже-жъ, що заплатити
треба, коли жадає ся чого
водъ когосъ, только-жъ щобъ
на томъ „давай“ не кончи-
ло ся, треба деколи сказати
и „на!“ А тос „на“ має
бути провѣдъ для насъ ро-
бѣтниковъ, за те має намъ
бути по братерски вказано,
якъ намъ жити красне, бо
щобъ мы мали бути лишь
падломъ, до котрого мають
злѣтѣти ся хижі круки, то
хоба нѣ, бо такоп работы
допускають ся лишь люде
безъ крихѣтки серця. —
Такъ! Абысьте знали!

Даруйте, що нынѣ такъ
трохи зъ остра бесѣдую, але
я вже такій зъ роду вдавѣ
ся, що то що на серцю, те
и на устахъ, а якъ що не-
договоривъ, то рѣшѣ до-
думайте ся.

Стефанъ Хлопѣвъ.

НОВИНКИ.

Приказъ арештованія шерифа Мартина.

Заразъ по мордѣ газель-
тонскѣмъ де только не-
винныхъ робѣтниковъ по-
убивано, хотѣли сейчасъ
арештовати виновниковъ то-
го брутального морду, та
енераль Gobin, котрый зъ
своимъ войскомъ розтабо-
нувъ ся коло Газельтону,
не позволивъ на тос, оправ-
дуючи своѣй поступокъ тымъ,
що народъ теперь дуже роз-
яренный и мѣтъ бы кинути
ся на шерифа и его помѣч-
никовъ и зрѣбити собѣ
самъ судъ. Теперь однакъ,
коли розярене народу ми-
нуло, а робѣтники безъ рѣж-
нищѣй народностей стали до-
магати ся на масовыхъ ми-
тингахъ строгого покараня
виновниковъ, двоухъ судѣвъ
выдало приказъ приарешту-
вати шерифа и его помѣч-
никовъ. Каждый зъ вино-
вниковъ поставивъ за себе
биль 6 тысячъ долар. Якъ
той судъ выпадє — побачи-
мо, хотѣ знаючи якъ суть
амер. суды, можна напередъ
предвидѣти, якъ цѣлу тоту
справу осудять.

— 20. сентября с. р.
водбувъ ся въ Pittsburg, Pa.
митингъ славянскій (безъ
Поляковъ) попричинѣ офі-
ціального морду поповне-
ного надъ спокѣйныи
майнерами въ Lattimer,
Pa. — Помѣжъ иншимъ
бесѣдниками говоривъ та-
кожъ о. Стефановичъ, був-
шій секретарь „Союза“. —
Корреспондентъ „Амер. Р.
Вѣстника“ здаючи справоз-
данє зъ того митингу папе,
що о. Стефановичъ говоривъ
на „польско-русинскомъ
нарѣчѣ“. Видно п. коре-
спондентъ се одєтъ зъ тыхъ
людей, що кромѣ мадыреко-
го языка не знаютъ жадного
другого, а еслибъ и того не
знали, мусѣлибъ хоба бре-
хати на подобѣ четверо-
ножныхъ... Запримѣтити на-
лежитъ, що категория папѣвъ,
до котрыхъ и п. кореспо-
ндентъ належитъ, хотѣ всты-
дає руского языка и на-
зываетъ его згѣрдно „польско-
русинскимъ нарѣчѣмъ“, не
встыдає ся однакъ бесѣду-
вати всюды и писати по-
мадырскп, жиючи рѣвночасно
на кошѣхъ людей, говорячихъ
именно лишь тымъ, „польско-
русинскимъ нарѣчѣмъ“...

Звѣздъ славянскихъ ре- дакторѣвъ.

П. Ровнянекъ, редакторъ
„Amer. Sloven. Novin“ ро-
зославъ всѣмъ славянскимъ
редакторамъ письмо, въ ко-
трѣмъ накликає ихъ, щобъ
всѣ зѣхали ся на испѣльну
нараду до Cleveland, Ohio.
Цѣлю тои нарады мало бы
бути обговорєне сучасного
положеня славянскихъ ро-
бѣтниковъ въ Америкѣ и
мало бы уложити ся поста-
новы, котрыхъ Славяне мали
бы держати ся на будуче,
щобъ выборили собѣ яке-
таке становиско помѣжъ ин-
шими неславянскими на-
родностями. — Пропозиція
п. Ровнянка на часѣ и мы-бъ
ради, щобъ той звѣздъ водъ-
бувъ ся, а не розвивъ ся о
вороже становиско, яке зай-
мають супротивъ себе де-
котрі зъ представителѣвъ
славянскихъ группъ.

Жиды а Палестина.

Жиды мали звѣздъ въ Ба-
зилеп въ Швайцаріи п у-
хвалили про себе слѣдуюче:
Жидѣвскій народъ має до-
бути Палестину якъ свою
вѣтчину. Въ той цѣли жиды
мають поселити ся въ томъ
краю якъ рольники и про-
мысловцѣ. Всѣ жиды въ по-
одинокихъ краяхъ мають
лучати ся въ товариства,
щобъ тымъ успѣшнѣйше
скрипѣлати самосвѣдомѣсть
и почуте жидѣвской народ-
ности. — Отъ уже и жиды
зачинають ся ворухити и
организовати ся, только-жъ
знаючи ихъ погану натуру,
можна напевно сумнѣвати
ся о безуспѣшности тыхъ
резолуцій.

Зъ чого Канада взяла свою назву?

Испанцѣ прибули до Ка-
нады ще передъ Французами
и глядали въ томъ краю за
золотомъ и сѣрѣбломъ, а по-
неже не знайшли того до-
рогого металю казали мѣжъ
собою „Aca Nada“, що оз-
нає: нема нѣчого. За Ин-
панцями приишли до Канады
Французы, и Индіане мен-
шанцѣ топ краины, хотѣчи
позбути ся непрошенныхъ
гостей, говорили до нихъ:
„Aca Nada“, а значѣне того
слова они затымили собѣ
водѣ Инпанцѣвъ. Францу-
зы, понимаючи испанску
мову такъ само якъ и Ин-
діане гадали собѣ, що вы-
раженє „Aca Nada“ єсть
назва того краю и назвали
его Канадою, котра то назва
удержала ся до нынѣ.

Хоронивъ Богъ!

Хоронивъ насъ Русинѣвъ
самъ Панъ-Богъ, що мы не
дали поддурити ся нѣкому
и не записали свєихъ цер-
квей айрскимъ епископамъ.
А то якъ бы мы були виали
на голову и посѣ подобно
зробили, то були бы дожда-
ли ся такоп ганьбы якъ осѣ
Словаки въ Шамокинѣ, Па.
Тамъ єсть словацкимъ свя-
щенникомъ о. Вєля, при-
хильнымъ робучому людови,
котрый не пострафивъ тап-
цювати подѣ дудку айриш-
ского епископа и его до-
радика польского священ-
ника, а старавъ ся лишь о
добро своихъ парафіанъ, зъ
котрыхъ въ лихихъ часахъ
не хотѣвъ здрити податку
для епископа. Епископъ за
намовою польского попа вы-
повѣвъ о. Вєлѣ мѣсецъ, та
народъ, котрый своєю кер-
ванцею выставивъ церковь
и парохъ будынки не хотѣвъ
допустити, щобъ ихъ свя-
щенника дагнано безъ при-
чины. Але епископъ, котрый
має записанє на себѣ паро-
хильный мастокъ, хочє кон-
че на своимъ поставити п
выславъ тамъ нового попа
Поляка зъ чотырма поліс-
менами. Тѣ вировали попа
до церкви, котрый въ асп-
стенціи полісменѣвъ водъ-
правивъ для нихъ Службу
Божу, бо кромѣ колькохъ
цѣкавыхъ Англичѣвъ боль-
ше нѣхто на Богослужєню
не явивъ ся. Коли польскій
попъ хотѣвъ прийти ще по
полудни въ недѣлю на ве-
чѣрно, зѣбранный народъ не
допустивъ его до костела.
Народъ страшно розяренный
проклинає ту хвилю, коли
записавъ на епископа домъ
божій, а до котрого мають
право не парохіанє а поліс-
мены. И чи не ганьба то?
Хоронивъ насъ Богъ, що
мѣжъ нами нема чогосъ по-
добного!

— Читальня им. Шев-
ченка въ Mt. Carmel, Pa.
розвиває ся чмъ разъ крас-
ше. Каждый недѣль сходятъ
ся охочіи молодѣцѣ до цер-
ковной галѣ и тамъ читає
ся книжки (або газеты або
обговорює бѣжучі справы,
а въ концѣ читальни и
розвеселять ся, затыгнувши
свою рѣдну нѣсєю. До чи-
тальнѣ приступає чмъ разъ
больше членѣвъ, каждый
охочѣ платитъ вкладки, за
котрі недавно записали собѣ
книжки и газеты зъ краю.

дофхали нашѣ бѣдаки ажъ до Кракова. Ту треба
пересѣдати ся и купувати білеты въ дальшу
дорогу. Позлазили зъ вагонѣвъ до почекальнѣ.
Чоловѣки познимали дѣтей, посадили дѣтвору
на подлогу, принесли жѣнки воды, а декотрі
цѣкавшіи дєсь и молока роздобули за дорогі
грошѣ. Купка хлопѣвъ обступили шинѣвъ и по-
пивають по келѣшкѣ тай закусують солоними
рогальками. Кѣлька панѣвъ, нѣбы якѣсь уряд-
ники замѣшались мѣжъ народъ тай давай гань-
бити послѣдними словами, що мовъ то они (хлопы)
лѣнюхи, неробы, волоцюги, рѣдныи край опуска-
ють, фдуть до тои Канады, де ними будуть ора-
ти жъ волами, до рукъ такъ поприковувають, и
иный небылицѣ плетуть, а народъ слушає
ренно и нѣхто нѣчого не водзываетъ ся, щобъ
икѣй бѣды ненапѣтати. Куценкѣй жидѣвъ кру-
титъ ся по почекальни, глядитъ чогосъ, якъ бы
когосъ шукавъ, тай въ концѣ пристуає до од-
ного и каже:

— Слушайте, менѣ телеграфовали зѣ Львова,
що тамъ завернули двоухъ хлопѣвъ, покажѣтъ
менѣ, котрі то тѣ батьки тыхъ хлопѣвъ?

Знайшли ся батьки и удали ся до другои
хаты на нараду зъ жидѣвомъ.

— Слушайте газды — почавъ жидъ. — Я знаю,
що то дѣти, бо въ мене Богу дяковати самого
девятеро; я знаю, що у васъ сердце крає ся за
вашими дѣтьми, я знаю. А яка то помѣчъ такій
парубки! Ай вай, яка то помѣчъ въ Канадѣ. Я
знаю, я бувъ въ Канадѣ. До я не бувъ? Вы
знаете, що жидъ всюды фзѣдѣтъ за гешефтомъ.
Тамъ въ Канадѣ, то по 50 дол. платять на мѣ-
сяцъ такимъ хлопцямъ якъ ваші. А вы знаете,
що то 50 дол., тажъ то 125 лєвѣвъ, вы розумѣте?

— Та що-жъ вже порадило? — замѣтивъ
одець господарь.

— Що порадило, что порадило? на всѣо
єсть рада. Вы только ту зложѣтъ грошѣ имъ на
дорогу, менѣ заплатѣтъ дорогу до Мисловицъ и
по 25 за одного, а я вже ихъ такъ красно пе-
репроважу черезъ границу, що ажъ любѣ. Они
уже васъ не доженуть, але другимъ кораблемъ
певно прифдуть до васъ. А якъ вы менѣ будете
дяковати, якъ вы мене будете згадовати. А не
хочете грошей на мѣ руки зложити, бо вы мене
не знаете, то вы пошлѣтъ до нахъ грошѣ, а я
уже за ними поѣду и ихъ спроваджу. Щобымъ
такъ здоровъ бувъ, щобымъ такъ добрый шабасъ
мавъ, якъ я ихъ не спроваджу. Вы знаете, що
якъ жидъ ту штуку не зрѣбитъ, то нѣхто не
зрѣбитъ.

— Таки правда — каже другій газда —
нѣбы то хто потрафивъ бы только коней краде-
ныхъ до Россіи прозаводити, якъ бы не жиды.

Рада въ раду, умовили ся остаточно послати
зъ Гамбургѣ хлопцямъ грошѣ, дали жидѣвъ
адресъ до села, а вѣнъ вже мавъ проче всѣо за-
лагодити.
Въ почекальни верещавъ якійсь панѣвъ
цѣлымъ пыскомъ: „A złodzieje, a rabusie —
oni do Kanady, a Ojezuje na kogo zostawiają?
To my dla nich pracujemy, piszemy książki dla
ich oświaty, aż pot leje się z czoła, a oni do Ka-
nady. Na złamanie karku, na złamanie karku!
Pomaznicie tam, zginiecie, jak rude myszy —
dobrze wam tak, jak niechciecie nas słuchać — ве-
рещавъ панѣвъ, бо зѣзлѣсто его упєрте мѣ-
чанє народа, а вѣнъ такъ дуже хтѣвъ выпале-
ковати ся — звычайно „przyjacieł ludku ruskiego“
Покупивъ народъ білеты и пустивъ ся въ
дорогу. Вѣдѣхнули черестрапный люде, фхали

уже спокѣйнѣйше, думаючи, що вже нѣяка бѣда
до нихъ не приченить ся. Та нема за досытъ
бѣды для нашего чѣловѣка! Мысловицѣ чѣкали
на нашихъ людей. — Хто-жъ васъ славныи Мы-
словицѣ не знає? Сотки тысячъ нашего народа
перейшли черезъ ту процащѣ, сотки тысячъ на-
шого гроша втопило ся въ глубокихъ кипеняхъ
череватыхъ Нѣмцѣвъ. И симъ разомъ, якъ звы-
чайно, чѣкали тѣ Нѣмцѣ на ємігрантѣвъ до Аме-
рики. Потягъ ставъ. Народъ выишовъ зъ ваго-
нѣвъ и уставивъ ся въ ряды, якъ рекруты, що
поприходили зъ дому, зъ куферками и тлумака-
ми. Переглянули Нѣмцѣ пашипорты, позабирали
по 100 зр. за шпифтары водѣ dorosлѣи особы, по-
давали картки и пошли на шиво. Народъ пове-
давъ до вагонѣвъ, назначеный на безроги и на
галицкѣй ємігрантѣ, потягъ рушивъ, та за хвилю
не видѣо було Мысловицѣ. Высококультурный Нѣм-
цѣ, той бутный народъ, котрый претендує собѣ
якусь историчну супремацию надъ другимъ на-
родами, уважає прочі нація, а особливо Славянъ,
за щосъ подобного до народа, але не за народъ.
Нема вже що и говорити, якъ двлять ся грубіи
Нѣмцѣ на нашего мужика, що въ своєй народ-
ной одєжѣ вандрує въ свѣтъ. Навѣтъ четверто-
клясы шкода для Русинѣвъ. Vierzig Mann, sechs
Pferde — отже вѣзъ для нашихъ людей. Але по
40 людей впаковало ся въ одєнь вѣзъ, больше
якъ пятьдесятъ душъ затыгло брудну подлогу,
бо лавѣкъ не було. Потягъ гонить, якъ бы спѣ-
шивъ ся, щобъ чмєкорше навести по другу
пачку нещасливыхъ офѣрѣ. Горячо странно,
воды по вѣзахъ нема. Выходѣвъ нѣгдє не знай-
дєшь. По стѣціяхъ крикъ, зойкъ, бѣгання —
люде бѣгають за водою и за потребою. Въ Бер-

линѣ, якъ годить ся въ столицѣ державы, стоявъ
потягъ колько годинъ. Двоухъ панѣвъ почало
переглядѣти грошѣ ємігрантѣвъ. Зъ повагою и
розвагою, якъ на комісарѣвъ пристало, перегля-
дали они, чи мають лѣдо потрѣбный сумъ
до Канады. Паразъ вчипивъ ся крикъ. Люде
позбѣгали ся, жѣнки почали плакати. Що си
стало? Сотка чѣловѣкови щєзла въ рукахъ оди-
ного комісари, тай и комісаръ дєсь щєзъ якъ кам-
фора... Вѣконцѣ выѣхали ємігранты зъ Бер-
лина — пєдєвогъ вже фхали и оинили ся въ
Гамбургѣ. Служба агєнта Карльберга кпнула ся
мѣжъ людей и подѣлѣвши ихъ на водѣдѣ, по-
проважали на нѣчлѣги. Дѣвѣзный рядъ ємігран-
тѣвъ, чѣловѣкъ въ рѣжнорѣдныхъ одѣгахъ, въ
кожукахъ, сєрдакахъ и бѣлыхъ гуныкахъ, жѣнки
въ грубыхъ завѣсахъ на головахъ, въ короткихъ
спѣдницяхъ, въ червѣныхъ и жѣтыхъ чѣботахъ,
порозхрѣстаній груди, чѣрный, брудный сѣрѣчокъ,
дѣти бѣсы, брудный зъ грубыми черевниками —
звертавъ увлѣгу цѣкавыхъ Нѣмцѣвъ и они, хотѣ
уже и не першій разъ бачили такую процесію,
уважно приглядали ся и зъ удивѣ и зъ вѣконъ
домѣвъ на бѣдній офѣры, выгнанныи зъ рѣднѣи
землѣ. Тымко иновѣ зъ звѣсною головою, ве-
дучи за руку наймѣлодшу дѣвчишку. Розмѣтивъ
ся народъ на стѣціи. Попріпосили слугѣ мо-
лога, хлѣба, мяса, народъ кинувъ ся на поживу
и якъ круки рѣсхапали всѣо зѣ стола. Вѣдѣ-
хнувъ народъ, дѣти позасєчили, чѣловѣки поро-
хнєтовались тихо зъ жѣнками, а купка людей
окружила жидѣвъ, що щосъ живо рѣсправлявъ.
— Та що будєтъ такъ на сухо говорити —
водзываетъ ся одєнь голось — ходѣтъ де на шиво,
чѣловѣкови вже горло выєдо по тыхъ колѣяхъ.
(Дальше буде).

Вѣсти робѣтничѣ.

— Wheeling, W. Va. Въ фабрицѣ Wheeling Steel Co. сѣтеперь всякія направи, по сконченію котрыхъ за-чнеть робити. 200 людей достане роботу.

— Ligon, Ill. Тысячѣ май-веровъ вернули до работы за платню 64 цнт. за тону. Есть надѣя, що въ дистрѣктѣ Marshall по всѣхъ копаль-няхъ буде незадолго роби-тись.

— Sharon, Pa. Въ наслѣ-докъ богато замовленъ въ фабрицѣ Bull Steel Works робити си подвойно.

— Connellsville, Pa. Му-шувного тѣжня запалено 260 коксовыхъ пецѣвъ боль-ше въ Trotter, въ Calumet 10, а въ Morell 100. Ты добре робити ся.

— Bellaire, O. По всѣхъ копальняхъ на той околицѣ зачалась работа 21. септем. Найважѣйшій копальнѣ, въ котрыхъ зновѣ робити ся сѣте Schick & Trumbull, Pel-mont Coal Co. и Wheeling Creek копальнѣ. Копальнѣ Bellaire Steel компаніи не отворено, бо компанія ужи-вае въ своихъ фабрикахъ до-паленіа натуральнаго газу, въ наслѣдокъ чого 150 ро-бѣтничковъ мусѣтъ глядати де инде работы.

— Scranton, Pa. Около 400 мушнѣвъ и хлопцѣвъ, затру-дненыхъ въ копальнѣ Her-derberg N. 1. застановили роботу, бо компанія вына-ходила розмаштѣ податки, до нихъ прилучили ся ро-бѣтнички зъ копальнѣ N. 2. Всѣхъ страйкующихъ есть 350 людѣ.

— Springfield, Ill. Деле-гаты майнерѣвъ и властите-льнѣ копальнѣ на водѣбѣтѣ конференціи згодились на однакову скалю платнѣ. Войска ще не хочуть собѣ работа кромѣ повнѣнча части Стану Иллинойсѣ, де все ще не пришло до згоды.

— Stenbelville, O. Майне-ры зъ Dilanvale застрайку-вали, бо компанія не хотѣла узвати чловѣка, котораго самѣ робѣтнички выбра-ли до водѣжованія выкопа-наго вугля.

— Въ Fayette County за-палено въ прочихъ 900 пе-цѣвъ коксовыхъ такѣ, що дымитъ ся въ 12,557, теперѣ, а лишъ не палитъ ся въ 5,822.

— Wilkes-Barre, Pa. Дня 21. септембра водѣбулись пе-редъ судією Lynch початко-вой дослѣды въ справѣ Жорду невинныхъ робѣтничковъ ше-рифѣмъ Мартинѣмъ и его по-мѣщичкамъ, подчасъ котрыхъ были присутній лоеры Мар-тинього и оскаржителѣвъ. Переслухавъ были яко свѣд-ки, но лишъ самѣ робѣтнич-ки, котрі брали участь въ томъ нещастѣмъ походѣ и стрѣльбѣ шерифѣмъ, але и приватній люде. Дослѣды выпали въ некористъ ше-рифѣ и его помѣщичковъ, бо свѣдѣки однодушно за-свѣдѣчили, що то мордованѣ людей водѣбулось безъ най-меншю причины зѣ сторо-ны майнерѣвъ, зъ котрыхъ жаденъ небувъ вооруженый. Захованѣ ся шерифѣ и его помѣщичковъ послѣ свѣдо-тва одно панѣ было такѣ небережнѣ, що пасажеры уличныхъ каръ, котрі пере-ѣзжали коло того мѣсця, побоявшись стати офѣрою водѣжачи шерифѣ. Въ виду такого однодушнаго свѣ-доцтва всѣхъ свѣдѣковъ пе-редано ту справу судови. Противъ шерифѣ зроблено двѣ екарги — морду и зло-чиннаго стрѣльни до людей.

Шерифѣ и каждого зъ его виновникѣвъ за порукою \$6000 выпущено на волю ажъ справа та приїде пе-редъ судѣ. Поруку зложивъ Joseph A. Sinn водѣ City Safe Deposit & Swiety компаніи фѣлadelphіекой. Здае ся, що шерифѣмъ ничъ не стане ся, коли компаніета певный своен запоруки.

— Hazleton, Pa. Допрва 23. септембра по полудни роспочались лѣкарски по-смертній оглядини убитыхъ майнерѣвъ. При той спо-сѣбности были зновѣ пере-слухованіи свѣдѣки. При пе-реслухованію було прпсут-ныхъ богато лосровѣ, котрі ставляли часто питання ко-ронеровѣ. Лоеръ австрійско-го конзуляту зъ Фѣлadelphіи и секретарѣ д-ръ Тео-дорѣвичъ были такѣжъ при-респравѣ. Еслибъ судѣ аме-риканскій хотѣвъ вымѣри-ти лишъ справедливѣсть, то больше якъ певно, що ше-рифѣ Мартинѣмъ и его помѣ-щички мусѣлибъ бути тяжко покарані за свой злочинѣ, який поповнили. Лишь то бѣда, що дослѣды лѣкарскіи проводить коронерѣ McKee зъ Питсбургѣ. Той чловѣкъ належитъ до честнаго ком-паніи такъ званого „рингу“, то есть до горетки людей, котрі мають контролю надъ админістрацією цѣлаго мѣста, допускаятъ ся розличныхъ неправильностей грошевыхъ и т. д. Въ виду того можна сподѣватися, що розважній мордѣ газельтонскій у-знаеъ рѣнь за „звычайный выпадокъ“, якъ звычайно вмѣють судити коронеры, коли йде о шкѣру рогуныхъ напѣвъ. Въ такомъ разѣ про-цессованѣ Мартинього не ма-ло бы жадно вартости.

Страйкѣ въ околицѣ га-зельтонскѣй майже закон-ченый, бо всюды робити ся. Войска ще не хочуть собѣ забрати зѣ водѣтамъ, хотій его не було цѣлкомъ тамъ потрѣбно. Дня 23. септембра въ че-тверть делегаты мѣсцевыхъ робѣтничковъ водѣбули тай-ный мѣтинѣ, на котромъ обговаривали теперѣшнѣ по-ложене ихъ. — Washington. Выконав-чій комитѣтъ товариства ро-бѣтничого „Federation of Labor“, котрый водѣбувавъ свои мѣтинѣ въ томъ мѣстѣ, въ резолюціи своѣй засу-дивъ постанованѣ шерифѣ Мартинього яко „бруталь-ный мордѣ“ и „рѣзнь“ и выслухавъ организатора We-ber-а до повѣту Luzerne, щобъ тамъ зьорганизовать робѣтничковъ. Кромѣ того по-становивъ списати всѣ жа-дана робѣтничковъ и пересла-ти ихъ президентѣмъ Mc-Kinley ому, щобъ конгрессъ занявъ ся полагожденемъ справъ робѣтничихъ.

— Не всѣ коммюністы тримають ся угоды, яка за-пала на конференціи въ Columbus, O., що будуть пла-тити по 85 цнт. за тону. Кромѣ коммюністы New York & Cleveland Gas Coal компа-ніи, котра не хотѣла под-писати ся и прпстѣти на жа-дана такъ робѣтничковъ якъ и прочихъ властителѣвъ копальнѣ, заповѣли такѣжъ James Jones & Sons, котрі мають свои копальнѣ коло Monongahela City, що вымѣсто 65 цнт. будутъ платити лишъ 58 цнт. за тону вугля. — Радуй ся робѣтнику, або стивни кулакѣ и роби свое, бо бешельность компаніе-товѣ не знае границъ!

— Дня 20. септембра въ понедѣлокъ водѣбувъ ся въ Allegheny мѣтинѣ славянъ-скій въ цѣлѣмъ запротестованія противъ рѣзнѣ газельтонъ-ской. Появилось около 500 людѣ, самыхъ Славянѣ. То рѣшучо за малѣ число въ такъ важной справѣ тымъ больше, что кромѣ Питсбург-скихъ и Allegheny-скихъ мож-на було бачити Славянъ-скихъ робѣтничковъ зъ Mc-Meesport, Braddock, Duques-не и другихъ околицѣ. По 6 промовахъ въ словацкомъ, кроацкомъ, рускомъ, чес-комъ и хорваткомъ языкахъ были наконецъ приняты ре-золюціи, въ котрыхъ запро-тестовано противъ збрѣднѣ поповненого шерифѣмъ Мар-тиномъ, выражено спѣвчутѣ позбѣталымъ вдовамъ и си-ротамъ и жаждано скорого потягненія до водѣвѣчель-ности шерифѣ и его помѣ-щичковъ. Кромѣ того уста-новлено комитѣтъ, котрый мавъ бы заняты ся зборкою гроша на процесъ шерифѣ и запомогу позбѣталымъ вдо-вамъ и сиротамъ.

— Де-що цѣкавого. — Наибольшій мѣста на свѣтѣ сѣте Лѣондонѣ 4,433,018 мешканцѣвъ. Великій Нью-Йоркѣ 3,294,865 меш. Парижѣ 2,511,955 меш. и Берлинѣ безъ предместь 1,715,000 меш. Домѣвъ въ Лѣондонѣ есть 600,000, въ Нью-Йоркѣ 167,000, въ Парижѣ 100,000, въ Берлинѣ 23,307.

— Въ Питсбургѣ и Allegheny есть 535 лѣкарѣвъ. Оденъ лѣкарѣ припадае на около 950 особѣ. Трохи за богато.

— Въ W. Virgini-и двое молодыхъ недавно тому бра-ли плѣчь въ трикотахъ.

— Въ Arizona-ѣ есть такъ богато дикихъ коней, що меншавцѣ не могутъ собѣ зъ-нѣмъ рады дати.

— Въ Hacksusack, N. J., знайшли на одномъ грѣбѣ пса, расы найфундланской, котрый зъ туги за своимъ паномъ згинувъ тамъ.

— Лишь 73,700 позволенъ ѣздити на байсклю, выдавъ зарядъ мѣста Питсбургѣ.

— Якийсь статистикъ вы-числивъ, що водѣ початку свѣта до теперѣ вмерло лю-дей 66,626,842,387,075,266. Ну, ну.

— Якъ приїде сла-бѣсть на недѣлаго чло-вѣка, котрый не хотѣвъ за-писати ся до братства и „Р. Н. Союза“, то мусѣтъ зѣбѣти и выдати, що зацѣдѣвъ. И зновѣ нема ничъ. Вступайте до Р. Н. Союза!

— „Свободу“ записѣтъ собѣ!

— Въ Америцѣ выходитъ 23,700 газетѣ, розумѣе ся, мѣжъ ними зарахована „Сво-бода“.

— Каждый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

Де-що цѣкавого.

— Наибольшій мѣста на свѣтѣ сѣте Лѣондонѣ 4,433,018 мешканцѣвъ. Великій Нью-Йоркѣ 3,294,865 меш. Парижѣ 2,511,955 меш. и Берлинѣ безъ предместь 1,715,000 меш. Домѣвъ въ Лѣондонѣ есть 600,000, въ Нью-Йоркѣ 167,000, въ Парижѣ 100,000, въ Берлинѣ 23,307.

— Въ Питсбургѣ и Allegheny есть 535 лѣкарѣвъ. Оденъ лѣкарѣ припадае на около 950 особѣ. Трохи за богато.

— Въ W. Virgini-и двое молодыхъ недавно тому бра-ли плѣчь въ трикотахъ.

— Въ Arizona-ѣ есть такъ богато дикихъ коней, що меншавцѣ не могутъ собѣ зъ-нѣмъ рады дати.

— Въ Hacksusack, N. J., знайшли на одномъ грѣбѣ пса, расы найфундланской, котрый зъ туги за своимъ паномъ згинувъ тамъ.

— Лишь 73,700 позволенъ ѣздити на байсклю, выдавъ зарядъ мѣста Питсбургѣ.

— Якийсь статистикъ вы-числивъ, що водѣ початку свѣта до теперѣ вмерло лю-дей 66,626,842,387,075,266. Ну, ну.

— Якъ приїде сла-бѣсть на недѣлаго чло-вѣка, котрый не хотѣвъ за-писати ся до братства и „Р. Н. Союза“, то мусѣтъ зѣбѣти и выдати, що зацѣдѣвъ. И зновѣ нема ничъ. Вступайте до Р. Н. Союза!

— „Свободу“ записѣтъ собѣ!

— Въ Америцѣ выходитъ 23,700 газетѣ, розумѣе ся, мѣжъ ними зарахована „Сво-бода“.

— Каждый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

— Кождый повиненъ ю-матѣ!!!

ЗАПЛАТИЛИ ЗА „СВОБО-ДУ“ ВЪ МѢС. СЕПТЕМБѢ.

YONKERS, N. Y.	\$2.00
Фуртакъ Констан.	
OSCEOLA MILLS, PA.	1.00
О. Поповъ Констан.	
MT. CARMEL, PA.	2.00
Трохляковскій Григорій	
NEW YORK, N. Y.	1.00
Салей Л.	2.00
Броваръ Иванъ	
TRAUGER, PA.	1.00
Фарпнякъ Ив.	
SHAMOKIN, PA.	2.00
Геронцакъ Кондратъ	1.00
Гросъ Иванъ	0.25
Чесля Василь	1.00
Джамбелякъ Тимко	1.00
Тихонскій Микита	2.00
Нецлякъ Максимъ	1.00
Варпа Григорій	2.00
Карлякъ Дмитро	2.00
Дубецъ Андрей	2.00
MAYFIELD, PA.	2.00
Климашъ Илько	0.50
Данило Петро	2.00
Шляпта Ал.	2.00
Дзволчичъ Гр.	2.00
Федоровскій Семанъ	1.00
Иванчикъ Андр.	1.00
Бленачъ Стеф.	0.50
Смерекъ Ив.	1.50
Дзволчичъ Сидоръ	
OLYRANT, PA.	2.00
Осепакъ Тосифъ	2.00
Свала Кузьма	

Друкарня „Свободы“ вы-готовляе дужѣ точно, скоро и дешево всякія рѣчи, якъ: тикеты на балѣ, выравки; статута для Братствъ; во-дозвы, листы и въ загалѣ всякія рѣчи входячы въ кругъ дѣлѣния друкарнѣ, въ мо-вахъ: руской, польской и словацкой.

Въ редакціи „Свободы“ мо-жуть достати Вѣст. ОО. Духовній по 1 цнт. за егземпляръ:

- 1) Extractus maticulae copulatorum,
- 2) Extractus maticulae baptisatorum,
- 3) Extractus maticulae defunctorum.

T. TALPASZ
ТЕОДОЗІЙ ТАЛПАШЪ
РУСКІЙ РЕСТАВРАТОРЪ
— И —
ГОТЕЛЬНОЧІЙ.
246 Pearl Str.
Shamokin, Pa.
Недалекѣ руской плебаніи.

Добрый вечеръ друже мой!
— Добрый вечеръ, сѣте!
А куда такъ сѣбѣ?
— До Таа и аша, братѣ!
— Що за Тааиша? Звѣдикъ вѣтъ?
— Та-жъ краинѣ нашъ милый
— У него всѣ Русини
— Подкрѣпляють силы...
— Що за брындазъ и пиво тамъ!
— Обходѣтъ ся файно!
— Обедугусъ якъ братѣмъ!
— Танько надзвычайно!

Steam Laundry.

Мае сорочки, кофты, маншеты и другі рѣчи до пранія, то занесѣтъ до Mt. Carmel Steam Laundry. Водѣ сорочки 10 цнт., водѣ кофты 2 цнт., водѣ маншеты 4 цнт.— Офѣсъ той есть за Righter's-овымъ шторомъ зъ-заду.

Если кто потребуе конѣ и керчи на весѣля або по-хороны може достати по-дуже низкой цѣнѣ у:

Robertsons Livery
West 2-nd Str.
Mt. CARMEL, PA.

M. ROTHCHILD,
642 E. Sunbury St.
ШАМОКИНЪ, ПА.
Великій складъ всякого рода убранъ, для старшихъ и для дѣтей. Капелюхи, шапки и всякія другі рѣчи того рода въ наильп-шій татунку, въ низкихъ цѣнахъ.

Всѣмъ, котрі бы мали замѣръ поселити ся на фармахъ въ Канадѣ, подаю до вѣдомости, що сѣте осени вже за-пѣзно сюда выбирати ся. За два мѣсяцѣ вже буде зима, а чло-вѣкъ нѣмъ бы сюда приѣхавъ, закимъ бы выбравъ фарму — не буде мавъ часу хаты поставити и сѣба навести для худобы. Найлѣпше буде выбра-ти ся до Канады сѣте початкомъ мая въ слѣдующѣмъ роцѣ. — Если-бъ хто хотѣвъ близше що дознати ся, най наппине до мене:

Rev. Nestor Dmytrow
466. Ross Ave.
WINNIPEG — MANITOBA — CANADA.

ВЕЛИКІЙ КОМПАНИЧНЫЙ СТОРЪ Russian Mercantile Co. Ltd. — ВЪ — Shamokin, Pa. 327 Shamokin st.

Наибольшій рускій компанічный сторъ въ Аме-рицѣ. Заложеныи сѣте въ роцѣ 1889, а теперѣ побольшеный, украшеный и на ново урядженый. Новый домъ великій, красеный, котрый компанія ку-пила 1896 року за \$18,000 показуе, що може ком-панічна работа. — Всѣ ро-зумній Русини належать до той компаніи, купують зѣ своего власно-го стору значить, спомогають самыхъ себе. — Мѣсячно обертае сторъ сумою \$2000. Заряджають нимъ

Стефанъ Мурдза
— И —
Теодоръ Федько

АНТОНІЙ ОНУЩАКЪ,
214 W. Lloyd, Str.
— SHENANDOAN, PA. —
* Рускій готель. *
Чи вы вже люде не пе-рестанете ходити по чужихъ готеляхъ и спомогати своимъ пенатамъ другій народности? Та по що шукати чужихъ богѣвъ! — Дивѣтъ добре по Шенандорѣ, а певно знай-дете своего ялорѣка, въ ко-трого и вино и віска и пиво и темперъ и другі добрі и все свѣжій напѣтки, а услуга чемна, бо все-жъ то у Ру-сина. А ще який то Русинъ? Кождый его дужѣ добре знае. Та-жъ то Антоній Онушакъ. Ну и якъ-же не зайдете до него? — Грѣхъ бы бувъ смертельный якъ бы вы Ру-сини въ Шенандорѣ омыа-ли того щирого Русина.

РУСКА ГРОСЕРНІ!
Намѣ чловѣкъ честный и порядный
Яковъ Гамбаль
въ OLYPHANT, PA. на Ram-Str. мае сторѣ. Доставѣтъ него все потрѣбно до житѣ, а все свѣже, добре и деше-во. Всюды вже люде зрозумѣли, що треба у своего брата, а не пейсатыхъ дра-бѣвъ спомогати.

ОДИНОКІЙ РУСКІЙ ГОТЕЛЬ
Д. Геренчака и Ф. Михаль-ского.
въ Jersey City, N. J.
38 Green Str.

Кождый Русинъ иудій зъ краю, чи до краю, або маючий яку небудь потребу въ Нью-Йоркѣ, чи околицѣ, повиненъ всту-пати до того готѣлю. бо:

Тутъ достане найздоровшій и пайтанный напѣтки вся-кого рода.
Достане нѣчлѣтъ таный, чистенькій и безпечный.
Понеже зъ того готѣлю лишъ нару кро-кѣ до неслѣзливѣскаго, літѣскаго и центральскаго діна, а такѣжъ діна, зѣвѣди стрѣлки розходятъ ся по цѣлѣмъ мѣстѣ и околицѣ, якъ Newark, Bayonne и т. д.
Феры до Нью-Йорку и Брук-лина такѣжъ подѣт носомъ.
Въ томъ готѣлю порадѣтъ вамъ без-платно, де тану тіфарту купити, а если не знате, то запровадѣтъ васъ до-ма на діно, або на шифъ, та вѣзати да-дутъ всяку добру раду.
Въ готѣлю томъ єе такѣжъ прекрасна галя на мѣтинѣ, забавы и весѣля.

J. S. MILLER
ПЕРВОРЯДНЫЙ КРАВЕЦЪ
на Third str. — Mt. Carmel, PA.
Якъ хочешъ мати крас-модне, добре, а танѣ убр-то зайдѣ на Third str-тамъ знайдѣшь кравиц-лера. Вѣнь вже давѣтъ вѣтель въ Mt. Car-тожъ его всѣ шаютъ, вѣнь тебе красно вбере, не повѣстѣдѣшь ся пере-першимъ джентельменѣ американскимъ. — Пош-только Міллера, а не по-луешь!

За „Свободу“ належи-заплатити!

Ой переходъ на православіе.

(Дальше).

Однакъ псаломщикъ не-
терпѣвъ и сказавъ протое-
рею, що видѣвъ якогось пана,
котрый пошовъ до церкви.
Протоерей выбѣгъ сей часъ
на двѣрь а побачивши мене
не знавъ хто я и бувъ бы ся
вернувъ назадъ до хаты, если
бы я бувъ не вернувъ на-
задъ и не встрѣтивъ ся око-
въ око зъ прот. котрому за-
разъ представивъ-емъ ся и
сей часъ запровадивъ вонъ
не передъ часомъ до епи-
скапа. Тутъ я змѣшавъ ся,
исбавивши епископа, котрый
спѣвъ въ крѣслѣ за столомъ.
Я и невидуюсь самъ собѣ,
що язмѣшавъ ся, бо то було
для мене, щось незвычайного
говорити зъ такимъ достой-
никомъ. Епископъ побачив-
ши мене, вставъ, поблагосло-
вивъ и просивъ сѣдати. —
Я отжежъ мало помалу осво-
пѣвъ ся и старавъ-емъ ся зро-
бити певнымъ себе, якъ епи-
скопъ щось говоривъ зъ про-
тоереємъ, кидаючи зъ укуса
окомъ на мене. Наразъ за-
пытуе мене:

— Отжежъ вы приѣхали
видѣть звѣра сибирскаго?
Я змѣшавъсь поновно та-
кимъ наглымъ и дивнымъ
пытанемъ кажу: такъ. Але
сей часъ поправляю ся и
кажу, що я вже видѣвъ пра-
вославнаго епископа въ Чер-
новцяхъ и такожъ зъ нимъ
говоривъ.

— Отжежъ вы приѣхали
тутъ яко корреспондентъ ва-
шой калакутской газеты
„Свободы“?

— Нѣтъ ваше прео. я...
я... я... при... — тутъ вмѣ-
шуе ся протоерей п каже:

— А нѣтъ, онъ приѣхалъ
проситъ ваше пре. о помѣ-
щеніе, я знаю харапо его
положеніе, что онъ неможеть
удержатся при уніятахъ и
я этого человека знаю ха-
рапо! Обознакомленъ онъ зъ
нотнымъ пѣніемъ, я даже
слышалъ его хоръ, о пре-
красно спѣвають!

— Гмъ... — каже епи-
скопъ — а какое место вы бы
хатѣли.

— Якое не будь ваше пре.
— Харапо, сколько пмѣ-
те жаломанья?

— Отъ, кажу: Маю малу
пенейку, ледво що выжию,
а я хотѣвъ бы теперь, щось
доброе, забезпеченого мати.

— Чоже, я не могу да-
вать уніятамъ мѣста, бо я
имею много своихъ право-
славныхъ людей.

— Такъ я знаю ваше пре.
однакъ я прошу може для
мене знайдете яке мѣсце а
буду щиро працювати...

— Такъ значить ся вы
хатите перейти на право-
славіе?

— Такъ!

— Это харапо! але мы
только принимаемъ людей
зъ убѣжденіемъ, котры хатятъ
перейти на православіе.

— Знаю ваше преосв. и
ясне есмь уніятномъ, але зъ
обѣденія православымъ и
цѣлого удаюся подѣ вашъ
окровъ.

— Харапо, пасматрю, бу-
пекать.

— Да, да, каже протоерей,
племъ ваше прео. его въ
ску, а звертаючись до
е каже: Смотри, если бу-
ебъ пыльно працювати, не-
мыльно ждѣть тебя карьера.

— Благодарю, кажу я.

— Какъ же эта газета
„Свобода“ стоитъ у васъ?
— каже епископъ — знаете

госп. что не люблю этой
газеты, я лучше люблю „А.
Р. Вѣстникъ“, эта газета о-
чень добра для народа.

— Такъ ваше преосв. А.
Р. Вѣстникъ есть оного
лучшій для народа — и га-
даю собѣ — та чимъ же туман-
ити людей, якъ не глу-
пыми газетами ты хочешь,
прецѣнь ты водѣ того, а
що доброго и пожиточного
для народа, то ты тое водъ-
кидаешь.

— Да, бо этой „А. Р. Вѣ-
стникъ“ въ экономическіи
справы не мѣшае, его
обходить лишь церковніи
справы, что днесъ для на-
рода здѣсь въ Америкѣ ко-
нечно нужно для захованя
русскаго языка. Хотя онъ
пишетъ какъ збумашедшій
какимъ то языкомъ, однакъ
скорѣе можетъ поддержать
русскую народность —
такъ, — а что ся тычить
„Свободы“ эта газета ханае-
тъ ся именно социалистичныхъ
средствъ и хатѣтъ збуритъ
все это, безъ чого канечно
народъ обойтись не можеть!
Да, да, ето не править ся
менѣ!

— Такъ ваше преосв., я
признаю, що для народа
конечно потребно есть зна-
ти справы успѣльни и эко-
номичні, хочу казати народъ
повиненъ мати больше га-
зетъ церковно-политичныхъ
и знаю, що то едино спа-
сенье народа нашего и за-
ховане руского языка и св.
обряду. Я самъ „Свободы“
не люблю, понеже ей реда-
гуютъ люди образованіи и
якъ то кажутъ не свѣтски,
однакъ глупо выглядаетъ.

— Да, госп. ето искренно!
Етой егомось Д. что то вы-
рабляеть и скачетъ и ха-
тѣлъ бы зѣсть всѣхъ настъ,
однакъ что то замалый такъ
слышалъ я что то не ви-
дой чоловікъ?!

— Га, га, га! Ето вѣрно,
что тая особка нѣчово намъ
не зашкочитъ — каже прото-
ерей. — Онъ рветъ ся до
всего, хатѣлъ бы збуритъ
православіе, царя прокли-
наеть, однимъ словомъ, что
русское ненавидитъ, а ха-
тѣлъ бы збудовати здѣсь сей
часъ свою Украпну.

— Но, або ето, каже
епископъ: Всегда называютъ
настъ „пизматиками“, вѣдъ
онъ не понимаетъ этого сло-
ва. Слово „пизматикъ“ зна-
читъ столько что „расколь-
никъ“ отлучившій ся одъ
церкви. Примѣромъ въ р.
кат. церкви „раскольники“
Кальвинъ, Лютры и т. д.
значить ся „пизматикъ“.

— Такъ и въ гр. правосл. суть
примѣромъ уніаты и инші.

— Е, обчомъ то говорить.
Ето звѣстно, что унія не-
удержитъ ся — каже прото-
ерей. Народъ съ кождымъ
днемъ присоединяетъ ся къ
св. православію, а о такихъ
какъ „ксендзъ“ Д. мы не
трощимъ ся, даже и не нуж-
но намъ такихъ!

— Но да конечно! — водъ-
повѣдае епископъ и дальше
пытаетъ:

— Что тамъ дѣлаеъ д-ръ
М. въ Ша... какъ онъ жиетъ
и зъ чего жиетъ, а головно
знать чимъ занимается ся?

— Мене разумѣеъ въ задивъ
впровадило таке пытане и я
сейчасъ познавъ, що епископъ
лисомъ подпигиъ, бо якъ-жъ
могъ сей чоловікъ ставити
таке дивне пытане? Коли
знаю дуже добре о томъ, что
ты оба люди часто черени-
сувались зъ собою и не було
сумнѣву, що епископъ знавъ

добрѣ хто е мой товаришъ,
только здаеъ хотѣвъ мене
экзаминовати зъ якою при-
чины. Отже-жъ заскоченный
такимъ пытанемъ осторожно
водъповѣдаю:

— О сколько я знаю, то
д-ръ М. всегда пише до
„Исторического Вѣстника“
и иншихъ поважнѣйшихъ
газетъ російскихъ и зъ того
жѣ.

— А что-же онъ пишетъ,
цѣкавое знать?

— А отъ теперь мае на
уконченю розпрану подѣ
заголовкомъ: „Заоеанская
Русь“, кажу я, а еще и ин-
шій кавалки поше. А що до
его житя, тое мене мало шо
обходить.

— Гмъ... — мрукнувъ е-
пископъ. А я дальше кажу:

— Власне вонъ теперь
есть тутъ и буде певно ви-
дѣтись зъ Вашимъ Преосв.
завтра.

— Харапо!

(Дальше буде).

Dr. John Szlupas

421 Penn. Ave.
SCRANTON, PA.
Знаменитый лѣкарь. Долголѣтняя прак-
тика дала ему способность стати добрымъ
лѣкаремъ. Лѣчить успѣшно всякого рода
хоробы. Мае также свою власну аптеку
въ котрой выробляють ся дуже добри и
помощни лѣкарства.

Розмовитъ ся по руски,
литевски, по польски и по
англійски. — На цѣлой око-
лицѣ знаютъ добре Шлю-
паса!

J. LIACHOWICZ

(I. Ляховичъ)
425 Shamokin st.
ШАМОКИНЪ, ПА.
Польско-литевскій zegar-
містръ и ювілеръ

Всакіи направи zegar-
гарькобъ выконуе то-
чно, тално и въ корот-
комъ часѣ и за напра-
ву гварантуе. — Мае
на складѣ великій вы-
боръ зигарькобъ водо-
такихъ и сѣрбныхъ по дешевой цѣнѣ, и за
доброту кождого зигарка гварантуе.
Обручки сѣрбни. якъ хто купуе достаетъ
въ поларунку гарний будзѣкъ.

Стѣпни zegary дае на
выплатѣ.

Руска бучерня.

— Russian Meat Market —
OLYRHANT, PA.
КУЗЬМЫ СВАДЫ.

Гей рускій господинъ, чи
не перестанете вы вже разъ
купувати у чужихъ? Та по
що тягати ся за чужими,
коли у своего Русина такъ
само всего достати можна.
А отъ погляньте! Тажъ въ
Олифантъ есть вашъ рускій
бучеръ Кузьма Свада.
Мае вонъ свѣже, добре, тане
мясо всякого рода. Разво-
зитъ въ часъ и пунктуально.
Ану-жъ зайдѣтъ до него и
попробуйте водѣ него ку-
повати мясо, а певно не
пожалуето!

HENRY FREY

PHOTOGRAPHER
421 Lackawanna Ave.
Scranton, Pa.
Хочетъ мати красну фотографію, вѣр-
ный портретъ. зайдѣтъ до того фотографа.
Нертанъ зъ собою зайдѣтъ зъ жинкою до
него, дай ся запнати, а будешъ маъ на
цѣлѣ житѣ памятку. Маеши ладну дити-
ну дай фотографію у него, а будешъ
мати красній образъ. есть у Васъ бра-
ство, най зайдѣ до того фотографа. а вонъ
Вамъ зробитъ фотографіи и портреты, акы
хочете. — У него рѣжорудини фотографіи
и портреты можна замовити и то по дуже
умѣркованой цѣнѣ. — За роботу гварантуе.

Юліанъ Копыстявскій

(JULIAN KOPYSCIANSKI)
420. W. Pine st.
ШАМОКИНЪ, ПА.
Перворядный салонъ рус-
кій. — Найлучшій напитокъ
можно ту достати, якъ: пи-
во на шклянки и бутельки,
вина розматого гатунку,
горѣвки досконалы, цыгара
дуже добры.

Спѣшитъ Брати Русины
до своего братчика Юлька.

O. Murdza & Bro's

46. Second st.
MT. CARMEL, PA.
O. МУРДЗА и БРАТЬ.

Сторъ заосмотренный въ
найлучшій товары, спрова-
дзованъи впрость зъ найпер-
шихъ складѣвъ. — Майже
всѣхъ Русинѣвъ въ Mt. Car-
mel заосмотрюе въ живнос-
ти. Продае такожъ одяга
майнерскій и посылае грошѣ
до старого краю тань, точ-
но, скоро и беспечно.

Свой до своего — а до чужого не пхаетъ
ся. Жидѣвъ омпнатье въ далека!

Гавриилъ Малинякъ

Гуртовный складъ
(Wholesale)
20 Market st.
SHAMOKIN, PA.

Мае завсѣгды на скла-
дѣ свѣже добре пиво въ
великихъ и малыхъ бочѣв-
кахъ зъ наилучшихъ брова-
ровъ, горѣвки (whiskey) и
лѣкеры наилучшого гатунку

Братя! замовляйте у сво-
го!

Ike Goldschmidt

Clotheir, Tailor & Hatter
25 & 27 N. Oak str.
Mt. CARMEL, PA.
— Заложений 1880 р. —
МАЕ РОЖНОГО РОДА
НАЙЛУПШІЙ УБРАНЯ,
КАПЕЛЮХИ и др.
Такожъ робить на замовлене.
ПОСЫЛАЕ ГРОШѢ ДО
ВСѢХЪ ЧАСТЕЙ СВѢТА
на money order, або черезъ
наилучшій банки.

ТРИМЕ АГЕНЦІЮ АССЕ-
КУРАЦІЮ ВОДѢ ОГНЮ
и НА ЖИТЕ ПО НАЙ-
ТАНШОЙ ЦѢНѢ.

**РЕСТАВРАЦІЯ и КА-
ВЯРНЯ.**

✱ TROMETTERS ✱
(Тромейтеръ)
Cor. Rock & Sunbury str.
SHAMOKIN, PA.
напротивъ National Bank.

Сѣдана, Обѣды, Вечери.

Въ кождомъ часѣ можна
достати такъ горячій якъ и
зимній перекуски. Потравы
прилагодженъи на европей-
скій способъ, дуже смачно.
Услуга пыльна и солідна.

Особный покоѣ для родинъ.
— Найлучшій вина, пива,
лѣкеры, віски и всѣ можливый
напитки. Цѣна дуже мала.

Препоручае ся всѣмъ сю
реставрацію, а передовсѣмъ
приязднымъ.

Пишущій сей адвертай-
ментъ ручитъ за Тромей-
тера.

Иванъ Глова.
JOHN GLOWA
(POSTMASTER)
Excelsior, Pa.

ОДИНОКІЙ СТОРЪ НА ЦѢЛЫЙ EXCELSIOR.

Всякій потрібный рѣчи до житя, якъ такожъ
убраня майнерскій и звычайный можна купити.
Посылае такожъ грошѣ до всѣхъ частей
свѣта, скоро, тань, и беспечно.

Продае шифкарты.

Не водѣ нынѣ вже знаютъ люди солідного
предсѣдателя „Союза“.

LAUER BREWING CO.
въ READING, PA
ЗАЛОЖЕННЫЙ 1866 року. — Вырабляе
25.000 бочокъ мѣсячно.

Пиво одного зъ наибольшыхъ броварѣвъ
въ Pennsylvania „LAUER BREWING CO.“ есть
вольне водѣ всякихъ примѣшюкъ, и для того
есть найздоровѣйшимъ. Завсѣгды однои и тои
самой доброты и пріємного смаку и есть спо-
ряджане подѣ зарядомъ одного зъ найздоб-
нѣйшихъ и досвѣдченыхъ пивоварѣвъ.

Вырабляе въ наилучшомъ гатунку Porter
and Lager Beer, Stock Ale, Old Brown Stout
and Porter in Vaults.

Салонѣты и приватный родины повинны
замавляти пиво лишень въ броварѣ:
LAUER BREWING CO.
READING, PA.

Хто хоче справити яку офѣру до своей церкви
нехай ся зверне до найсолѣднѣйшого
и наилучшого

**Руского товариства для вырѣзу и торговлѣ
ризь церковныхъ въ Самборѣ.**
ТОВАРИСТВО СЕ МАЕ У СЕБѢ НА
СКЛАДѢ:

наплечники, стихари, поясы, обрусы, пли-
тоны, фелоны, епитрахиль, образы, пла-
щаницѣ, чаши, лѣхтары, хресты, хоругвы,
книги церковны и взагалъ всякій рѣчи
потрѣбный до ужитку церковного.

ЯКЪ НАЙДЕШЕВШІ ЦѢНЫ.
При замовленяхъ на больше якъ 100 злр.
а. в. водѣвѣдний опустѣ (рабатъ).

Всѣ рѣчи выконченъи стисло посля припи-
совъ гр. кат. обряду. Товаръ приходитъ
на мѣсце призначеніи найдальше за мѣ-
сиць водѣ часу замовленя.

Товаръ высылаеъ лишь за поперед-
нымъ присланемъ належитости, або за
послѣплатою (C. O. D.).

Адресуйте такъ:
„Товариство для вырѣзу и торговлѣ ризъ
церковныхъ“ въ Самборѣ,
AUSTRIA, GALICIA.

Одинока руска бучерня
на цѣлѣ мѣсто на
Second str. на про-
тивѣ друкарнѣ
„Свободы“

Ю. Щипчика и Г. Троха-
новского.
въ Mt. Carmel, Pa

Въ кождой хвили свѣже
мясо всякого рода. И волове
и телаче и вепрове. Ану
газдынѣ не волочѣтъ ся по
чужихъ — маєте своихъ!

Wanted—An Idea
Who can think of some simple thing to patent? Write JOHN WEDDERBURN & CO., Patent Attorneys, Washington, D. C. for their list of two hundred inventions wanted.

Чтайте и уважайте.
Станъ и огляни всѣ
возы для бучерѣвъ, гресер-
никовъ, голсельниковъ (до
розвозеня пива) и розни-
ный другіи, робленъи зъ на-
лѣпшого матеріялу и най-
лѣпшой работы.

Головные ковальство!
Спеціально вырабляють
ся желѣзныя плоты, и обго-
родженя надгробниковъ.

J. B. Zimmerman
Cor. Independence and
Market str.
SHAMOKIN, PA

R. H. Morgan
23 North Main Str.
SHENANDOAH, Pa.

SHENANDOAH, PA. — R. H. MORGAN — UNIFORMS, BADGES, CAPS.

GREEK I RIM
KAT. SPOLOK
SVAR MICHEL
SHEFFIELD, PA.

Вырабляе фаны, пасы,
шапки и водзнаки для
Братствъ. Пишѣтъ по цѣн-
ники и по пробу.

Dr. F. J. Meek
Д-ръ. МИКОЛАЙЧИКЪ
Cor. Shamokin and Chesnut str.

Одинокий лѣкарь, славыниъ
на цѣлѣ мѣсто. Лѣчитъ вся-
кій хоробы совѣстно и въ ко-
роткомъ часѣ. Особливо пе-
зрѣванный лѣкарь въ спра-
вахъ положничныхъ. Говори-
тъ по англійски, по руски
и по польски. Горичо пору-
чаемо сего знаменитого док-
тора, нашимъ Русинамъ.

J. BOBKOWSKI
ПРЕДПІЕМЦЯ ПОХО-
РОНѢВЪ.
Выпаймае такожъ керичи на пог-
роны, хрестины и весля по дуку
пизкихъ цѣнахъ.

300
PEARL and MULBERRY st
SHAMOKIN PA.
Удавайте ся въ потребѣ до
него.

СВОЙ ДО СВОГО!

Сѣремъ Лучковецъ.
E. INDEPENDENCE near VINE STR
въ Шамокінъ, Па.
— РУССКІЙ ГОТЕЛЬ. —
Чистенскій тамъ готель зѣ
всякими выгодами. Пиво,
вппо, віска, темперъ и другіи
напоѣ все свѣжій и най-
лѣпшого гатунку. Услуга
чемна и солідна. Скланки
великій и малій посля вы-
добы.
Люде! Вже часть покинути
чужихъ, а пора вже себе са-
мыхъ подпомагати.